

ת"פ 24277/02/17 - מדינת ישראל נגד אילן זגורי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 24277-02-17 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר)

לפני כבוד השופט אהרון משניות

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד היבא טבאגא בשמו של עו"ד ווליד

נגד

הנאשם

אילן זגורי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ליאור רונן

הכרעת דין

א. כתב האישום

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם מייחס לו עבירה של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: החוק); עבירה נוספת של שימוש ברכב ללא רשות בעליו, לפי סעיף 413 ג' לחוק; עבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: הפקודה), עבירה נוספת של הסתייעות ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודה וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 23.1.2017 או בסמוך לו נגנב קטנוע מ"ר 2073679 מסוג קימקו, השייך לאחר בשם אוראל עמר וסמוך לאחר מכן הגיע הקטנוע לידי הנאשם, כשהוא יודע שהושג בפשע. בתאריך 25.1.2017 סמוך לשעה 13:20 הגיע הנאשם עם הקטנוע בסמוך לבנק "מרכנתיל דיסקונט" ברחוב שבי ציון בעיר אשדוד, ונכנס לבנק כשהוא חובש קסדת אופנוע על ראשו, וכיסוי העיניים מכסה את עיניו, חובש כפפות ולבש מספר שכבות בגדים ועליהן סרביל.

הנאשם ניגש אל עמדת הטלרית אורטל - עדת תביעה 4, הוציא מתיקו חפץ אשר נחזה כאקדח ואמר לה להוציא את כל הכסף שהיה בקופה, הגיש לה תיק ורוד ואיים עליה שתמנע מלשים את השטרות המתפוצצים, אחרת יחזור לירות בה בכוונה להפחידה, והטלרית עשתה כן. לאחר מכן הנאשם הפנה את החפץ דמוי אקדח לטלרית נוספת מזל - עדת תביעה 5, וגם ממנה דרש להביא לו את כל הכסף או שירה ודרש ממנה למהר, וגם היא צייתה להוראותיו, הוציאה את הכסף שהיה ברשותה ומסרה לו.

לפי הנתען בכתב האישום, הנאשם שדד מהבנק סכום כסף בסך כולל של 46,210 ₪, ונס מהמקום באמצעות הקטנוע. סמוך לאחר מכן בתא המטען של הקטנוע התפוצצו שטרות הכסף, ולאחר מכן הנאשם השאיר את הקטנוע והקסדה מוסתרים, כשהקסדה מוטמנת בבור ומכוסה בחול, וכך גם חלק מהבגדים שלבש, סמוך לגן אלישבע באשדוד.

בתאריך 14.5.2017 השיב הנאשם לכתב האישום. הנאשם הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום, וטען טענת אליבי, לפיה השוד בוצע בשעה 13:20, ואילו בשעה 14:00 הוא הגיע רגלית לגן הילדים בו לומדת בתו והוציא אותה מהגן, כאשר בדרך הוא גירד כרטיס חיש ג'ד ורכש נרתיק לטלפון בדוכן. משכך, טען הנאשם כי סמיכות הזמנים בין שני המועדים, שוללת את האפשרות כי הוא זה שביצע את השוד.

ב. הראיות

נוכח כפירת הנאשם, נשמעו הוכחות בתיק, כאשר במסגרת פרשת התביעה העידו בסך הכול 20 עדים, מתוך 37 עדים שנזכרים בכתב האישום, ואילו במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לבדו. להלן אסקור בקצרה את רוב העדויות בתיק (למעט עדויות של שניים מהשוטרים שלא מצאתי לנכון לפרט את עדותם בפרק זה, ודבריהם יובאו לפי הצורך בפרק הדין בהמשך הכרעת הדין), תחילה את פרשת התביעה, כמידת האפשר לפי הסדר הכרונולוגי של השתלשלות האירועים, ולאחר מכן את פרשת ההגנה.

1. פרשת התביעה

עדת תביעה 4 - אורטל(להלן: "אורטל") העידה במסגרת פרשת התביעה, וציינה כי בסביבות השעה 13:00, הסניף היה ריק, ונכנס אדם עם סרבול בצבע תכלת, קסדה שחורה, אטומה, כפפות שחורות ואקדח, ומיד כשהבחינה בו הבינה לפי ההליכה והעובדה שלא הוריד את הקסדה שמדובר בשוד (פרוטוקול מיום 5.11.2017, עמ' 173, שורות 19-21), והוסיפה שהכול היה שחור, לא רואים כלום, "סגרתי ישר את הכספות, לחצתי על לחצן מצוקה, הוא זרק לי תיק ורוד של "הלו קיטי", אם אני לא טועה, וביקש את הכסף ואז החזרתי לו והוא עבר לחברה שלידי" (עמ' 174, שורות 2-4). אורטל תיארה בעדותה כי לא ראתה בפנים צבע גוף, הכול היה ממש שחור, ציינה כי אותו אדם ניגש אליה ואמר לה שתשים את כל הכסף שיש בקופה וגם את מה שיש למטה, והפציר בה שלא תשים שטרות מתפוצצים (עמ' 175, שורות 10-12), וזו נתנה לו את כל מה שהיה לה, לרבות שטרות מתפוצצים, והסבירה שזה הנוהל בבנק.

בהמשך חקירתה הראשית, העידה אורטל כי בנוסף לשטרות המתפוצצים קיימים שטרות מסומנים, וכל תחילת שנה לוקחים לכל טלר 700 ₪, מצלמים אותם משני הצדדים, ואותם חייבים למסור במהלך שוד. העדה ציינה כי השטרות המתפוצצים הם בנפרד, ואותם לא מצלמים (עמ' 177, שורות 11-13). בהמשך העידה אורטל כי לאחר ספירת הקופות נמצא אצלה חוסר של 10,300 ₪ - סכום הכסף שאותו נטל השודד.

במסגרת חקירתה הנגדית, הסבירה אורטל כי באומרה "סרבול תכלת" מתכוונת למכנס וחולצה "חלק אחד" (עמ' 182, שורות 9-12), אישרה כי איננה יודעת האם האקדח אותו החזיק השודד הוא אקדח אמיתי או לא, אישרה כי בבנק אין מאבטח, וכן לפני כשנה וחצי/ שנתיים היה שוד נוסף בו גם הייתה מעורבת כטלרית וגם אז מסרה שטרות מתפוצצים (עמ' 186 שורות 22-24).

עדת תביעה 5 - גב' מזל טללה (להלן: "מזל"), היא הטלרית השנייה שנשדדה באותו אירוע, והיא העידה כי בעודה מטפלת בלקוחה, נכנס אדם לבוש סרבול בהיר וקסדה, ואז הבחינה כי מדובר בשוד שניגש אל אורטל, כשהוא נראה

לה קצת מוזר, היה עם קסדה לראשו ואז הבחינה גם היא באקדח שלוף, לחצה על לחצן המצוקה שלהם, בדקה כי הכספת שלה סגורה ותוך כדי שהיא מרימה את ראשה, שמעה אותו אומר לאורטל "תזהרי להביא לי שטרות מתפוצצים". לאחר מכן, ניגש השודד אל מזל כיוון אליה את האקדח ואמר תביאי לי מהר את הכסף לפני שאני יורה, העדה הוסיפה כי הביאה לשודד את מה שהיה וביניהם שטרות מסומנים (פרוטוקול מיום 5.11.2017, עמ' 199, שורות 12-20).

העדה אישרה כי בכל דלפק קיימים שטרות מסומנים ומתפוצצים, השטרות מצולמים ונותרים אצל סגן המנהל, והשטרות אצל הטלרים עם אטב. במסגרת חקירה ראשית העידה העדה כי אינה זוכרת את צבע התיק שמסר השודד, זאת גם לאחר ריענון זיכרון על ידי ב"כ המאשימה, ואישרה כי הסכום שהיה חסר בקופה 34,480 ₪, הסכום אותו לקח השודד (עמ' 207, שורות 1-6). כן, אישרה העדה כי אינה זוכרת את צבע גופו של השודד והעידה "אני לא ראיתי אותו, סליחה, אני לא ראיתי אותו בכלל", העידה כי לא אמרה שצבע עורו רגיל, "אני לא זוכרת, כאילו, שאמרתי דבר כזה כי אני לא ראיתי את האדם" (עמ' 208, שורות 19-22).

במסגרת חקירתה הנגדית, העידה מזל כי השודד לא היה גבוה מידי, ולא נמוך, "כאילו באמצע כזה, רגיל, לא יודעת" (עמ' 209, שורות 22-23), ואישרה "שהוא לא היה דקיק במיוחד, כאילו, רזה, רזה מאוד, הוא לא רזה מאוד ולא... (עמ' 213, שורות 1-2), ובהמשך לאחר שנשאלה: "זאת אומרת נרקומן רזה ודקיק כזה הוא לא היה", השיבה: "לא".

עד תביעה 32, אוראל עמר(להלן: "אוראל") - העיד ביום 18.10.2017, וציין בחקירתו הראשית כי בתאריך 25.1.2017 יצרו עמו קשר ממשטרת ישראל ומסרו לו להגיע, לאחר שמצאו את האופנוע שהיה בבעלותו, ולאחר תלונה טלפונית שהגיש ביום 23.1. אוראל אישר כי לא הגיע פיזית לתחנת המשטרה אלא רק הודיע טלפונית שנגנב לו האופנוע, מדובר באופנוע מסוג "קימקו" בומבי 125, בצבע אפור, והוסיף כי מכיר את הנאשם "בפנים".

בהמשך, אישר אוראל כי נהג להחנות את האופנוע בחדר המדרגות מתחת לבניין המגורים ואישר כי היה מניע את האופנוע עם מפתח אחד שהיה ברשותו, שאבד לו ביום בו רכש את המשאית שלו, בתאריך 23.11 ועל מנת לחסוך בעלויות כי מדובר באופנוע זול לא רצה לקנות סוויטש חדש, ופנה לאחד בשם נתי בנישו שמצא לו פיתרון והביא לו מפתח שאפשר להניע בו את האופנוע. במסגרת חקירתו הנגדית הכחיש העד כי מכיר אנשים העונים לשם דודי שושנה ודוד וקנין.

העד העיד כי מבחינתו די היה בכך שהתקשר למשטרה ולא ראה צורך להגיע פיזית לתחנת המשטרה (פרוטוקול מיום 18.10.2017, עמ' 35 שורות 32-30), אישר שכל מפתח פותח את הסוויץ והכחיש כי רקם תוכנית ביחד עם אחרים לשדוד את הבנק עם הקטנוע. לטענתו שווי האופנוע מסתכם בסך של 1000 ₪ והסוויטש עולה 400 ₪, וזה היה בתקופה בה רעייתו הייתה סטודנטית, להם תינוק, כשהוא מובטל ולכן לא יכול היה להוציא סכום כזה לתיקון הסוויטש (עמ' 37, שורות 11-13), והוסיף כי הכיסא נפתח על ידי הסוויטש והקסדה נמצאת בתוך הבית.

עדת תביעה 35, פרידה תורג'מן - מוכרת בחנות לחומרי בניין, העידה בישיבת ההוכחות הראשונה ביום 1.10.2017,

הודעתה במשטרה הוגשה בהסכמה וסומנה ת/7 - ת/7 ב' וממנה עולה כי הנאשם מוכר לה כמי שקונה מדי פעם בחנות, והוא הגיע לחנות ביום רביעי בתאריך 25.1.2017 בסביבות שעה 11:00, וקנה ספריי צבע וטען שהוא צריך לצבוע את הנעליים שלו. עלות הספריי הייתה 13 ₪ והנאשם שילם רק 8 או 9 ₪ והבטיח כי ישלים אחר כך. העדה ציינה בחקירה ראשית כי צילום ספריי שהציג לה ב"כ המאשימה, הוא מאותו סוג שמכרה לנאשם (פרוטוקול מיום 1.10.2017, עמ' 57, שורה 5). בחקירה הנגדית ציינה העדה כי אינה יכולה לומר בוודאות שהספריי שבצילום הוא אותו ספריי שמכרה לנאשם באותו יום. העדה לא זכרה כי ראתה את הנאשם צובע את האופניים שלו בספריי דומה.

עדת תביעה 24, מרסל עמר- עבדה במועד האירוע, 25.1.2017 בין השעות 7:30-14:30 כסייעת בגן הילדים של ביתו של הנאשם (להלן: "**הקטינה**"), וגם היא העידה באותו יום, ואישרה במסגרת חקירתה הראשית כי מכירה את אימה של הקטינה "בפנים", אישרה כי מי שהיה מגיע בדר"כ לאסוף את הקטינה, היה אביה אבל גם האמא (פרוטוקול מיום 1.10.2017, עמ' 50 שורות 3-4), העדה זיהתה את הנאשם כאביה של הקטינה באולם בית המשפט, ואישרה כי אסף את הקטינה בסביבות השעה 14:00 (שעת פתיחת שער הגן) "זה יכול להיות 5 דקות לפה או לשם" (עמ' 50, שורות 18-19), והוסיפה כי באותו היום אף אחד לא צלצל בפעמון (עמוד 51, שורות 6-8).

במסגרת חקירתה הנגדית, אישרה העדה כי אין לה יכולת לדעת האם הנאשם הגיע עשר, עשרים דקות או חצי שעה לפני השעה 14:00, וחיכה (עמוד 52, שורות 14-16), עדותה במשטרה מיום 26.1.2017 הוגשה וסומנה ת/6, במסגרתה אישרה כי הגן לא נפתח לפני השעה 14:00, וכי אינה יודעת מתי הגיע האב אל הגן.

במסגרת פרשת התביעה העידו גם אחיו של הנאשם עד תביעה 31 שלמה זגורי, וכן בת זוגו של הנאשם, עדת תביעה 30, גב' חן פדידה. אחיו של הנאשם העיד כי הזמין אופניים חשמליות חדשות, והיה אמור לתת לנאשם את האופניים החשמליות הישנות שלו בסוף חודש ינואר, מפני שהאופניים של הנאשם היו הרוסות לגמרי כלשונו (פרוטוקול מיום 18.10.2017, עמ' 14, שורה 24), אולם לא הספיק להביא לו את האופניים בשל מעצרו. העד ציין כי לא שוחח עם הנאשם על צביעת האופניים או על ספריי צבע שנרכש לצורך זה. אולם בחקירה הנגדית הוא אישר כי הנאשם אמר לו שהוא רוצה לחדש את האופניים ולצבוע אותם בצבע שחור (עמ' 16 שורה 3).

בת זוגו של הנאשם ציינה כי יש להם שני ילדים, וכי הבת הגדולה בת 4 וחצי נמצאת בגן שושן. לדבריה, הנאשם אינו עובד, ולכן הוא זה שנוהג להביא את הילדים לגן ולהוציאם מהגן, וכך היה גם ביום האירוע. העדה ציינה כי התקשרה לנאשם בשעה 13:43 בכדי להזכיר לו להוציא את הילדים מהגן, וכי הנאשם אמר לו שהוא נמצא ליד הגן, אולם היא אינה יודעת מה עשה הנאשם בין השעות 10:00 ועד 14:00. העדה ציינה עוד כי יש לה חובות להוצאה לפועל בסכום של 7,000 ₪, ואישרה כי אחיו של הנאשם רצה לתת לו את האופניים החשמליות הישנות שלו (פרוטוקול מיום 18.10.2017, עמ' 25 שורה 8).

בחקירה הנגדית היא ציינה כי ימים בודדים לפני מעצרו של הנאשם הרכיבו בבית ארון חדש, וכי היא הוציאה מהבית הרבה בגדים, גם שלה וגם של הנאשם, בקופסאות קרטון שהניחה מחוץ לבית, ולדבריה, הקופסה שהכילה את בגדיו של הנאשם נלקחה. בסוף החקירה הנגדית היא ציינה כי בעבר הנאשם כיבס סדין אדום עם בגדים אחרים שהוכתמו בשל כך, ומגבת לבנה הפכה לוורוד אדום (עמ' 29, שורה 1)

עדויות השוטרים

עד תביעה 9 - פקד ינון מדמוני שימש קצין המודיעין והבילוש בתחנת אשדוד, וניהל למעשה את החקירה, מאז שהתקבל הדיווח על השוד בבנק. העד תאר כי חילק את הכוחות, וכי היו חוקרים שבדקו את מצלמות האבטחה בסמוך למקום האירוע, וכך הצליחו לגלות את נתיב הבריחה של השודד לכיוון גן אלישבע, ולכן נשלחו חוקרים לערוך סריקות במקום זה. במהלך הסריקות התגלה הקטנוע, ובעקבות הדיווח על כך, העד הגיע בעצמו לזירה, וכשנגע באגזוז חש שהוא עדיין חם (פרוטוקול מיום 30.11.2017, עמ' 221 שורה 25). בהמשך הסריקות נמצאה גם עליונית וקסדה בקרבת האופנוע, ובשלב מסוים העד הרים את המושב של האופנוע ומתא המטען שמתחת לכיסא נדף ריח כמו של אבק שריפה, והספוג שמתחת למושב היה ספוג בצבא אדום טרי (עמ' 222 שורה 21). במקביל, בעקבות מידע מודיעיני, נשלחו בלשים לאזור ביתו של הנאשם, וכשהגיע ערכו עליו חיפוש ומצאו בכיסו מפתח, שלאחר מכן התברר כי הוא מניע את הקטנוע. כמו כן, העד ציין כי הנאשם היה עם חם צוואר ועם כובע גרב, וכי בגדיו היו מוכתמים בצבע אדום, שדומה לצבע שנמצא מתחת למושב של הקטנוע.

בחקירה הנגדית אישר העד כי נגע באופנוע בלי כפפות, ולדבריו לא היה בכך כדי לזהם את הזירה, מפני שהאזור הכי רגיש מבחינתו זה האזור של ההגה והחלק הקדמי, ואילו האזור של האגזוז והחלק האחורי פחות רלוונטי (עמ' 240, שורות 14-17). העד אישר כי התקבל מידע מודיעיני שקושר את הנאשם לאירוע (עמ' 247 שורה 7), והוסיף כי כאשר הגיע לזירה שבה נמצא הקטנוע, הבחין שמישהו ריסס בספריי שחור על הקטנוע, שהצבע המקורי שלו הוא אפור (עמ' 255 שורה 4). בהמשך העדות, ציין העד כי שנגע בספוג שמתחת למושב הקטנוע, הצבע האדום הספוג בו היה עדיין נוזלי (עמ' 264 שורה 4), והותיר סימן על ידו.

עד תביעה 10 - רס"ם אריק פרידמן, העיד במסגרת חקירתו הראשית כי בתאריך 25.1.2017 שימש כבלש ביחד עם השוטר גבי שמחי, ובפעילות ברח' המעפילים, על פי מידע, ניגשו השניים לחשוד המוכר לו מעבודתו במשטרה, בשם אילן זגורי. מאחר והיה עם בתו הקטנה, המתינו עד העברתה של הקטינה לידי האם, וצוות הבילוש שהיה בקרבת מקום הגיע למקום וביצע חיפוש על החשוד ונמצא אצלו מפתח קטן בצבע שחור (פרוטוקול מיום 5.11.2017, עמ' 153, שורות 9-3). בשלב שני של הפעילות, הם בחנו את מצלמות האבטחה בסמוך לבנק, וגילו כי האופנוע של החשוד נסע מהבנק לכיוון גן אלישבע, ולכן הם ניגשו לשם והחלו לבצע סריקות, כאשר התקבל דיווח כי האופנוע החשוד נמצא בשיחים "במרחק מה מהגן".

העד אישר כי אינו יודע לומר מהו המפתח שנמצא ולמה הוא משמש והוסיף במסגרת חקירתו הנגדית כי הפעילות שלו הייתה בעקבות מידע מודיעיני לגבי אילן (עמ' 155, שורות 10-12), אישר כי היה הראשון שניגש לאילן (עמ' 157, שורות 19-22), אישר כי לא הודיע לחשוד במה חשוד, מכיוון שהייתה עמו ילדה קטנה, וגם לאחר העברתה של הקטינה לחזקתה של אימה לא הודיע לחשוד במה הוא חשוד (עמ' 159, שורות 3-7), ועוד אישר כי אינו יודע מי ערך את החיפוש (עמ' 164, שורות 20-22).

בחקירתו הנגדית ציין העד כי אינו זוכר מי הנחה את הצוותים לבצע חיפוש בפארק "אלישבע", ואישר כי מי שאיתר את המוצגים בשטח היה צוות הבילוש והוא הבחין בכך רק לאחר מכן, אישר שהקסדה הייתה קבורה בחול, והקטנוע אותר בתוך השיחים, אך לא זכר מי הוציא את הקסדה מהחול (עמ' 170, שורה 2).

עד תביעה חן ורדי (נ/1)- העיד אף הוא ביום 5.11.2017 וציין בחקירה הראשית כי בתאריך 25.1.2017, התקבל אירוע של שוד בבנק א', ולאחר הגעתם אל הבנק נמסר לצוות שהשוד היה לפני עשר דקות, ובהתאם להנחיה שהתקבלה יצא הצוות לאזור התעשייה והחל לסרוק, "אני לא יודע איך התקבל המידע" שעליו להגיע לבית המלון "וואסט" שעל יד הים (עמ' 119, שורות 19-23). העד הוסיף והעיד כי עם הגעתו אל החורשה שליד המלון, הבחין בתנועה טרייה של צמיג של אופנוע, והחל ללכת בעקבותיו, אחרי הסימנים, עד שהבחין בקטנוע אשר למיטב זיכרונו היה בצבע אפור - שחור או שזה היה ספריי שחור. העד המשיך בסריקות אז הבחין בקסדה מוסתרת בחול, ועדכן את ראש הצוות שלו (עמ' 120, שורות 10-16).

בחקירה הנגדית אישר העד כי בזמן שהוא עורך תצפית על ביתו של הנאשם נערך חיפוש על גופו של הנאשם, אישר כי לא נכנס לבנק וכי אינו זוכר מי מסר לו את המידע בדבר תיאורו של השודד (עמ' 126, שורות 4-5). כשנשאל העד אודות ההבדל בין הקסדה שמצא שתוארה על ידו כקסדה שחורה ללא מגן קדמי, ובין גרסתה של הטלרית שנשדדה שמסרה כי הקסדה של השודד הייתה אטומה עם כיסוי מלפנים, כך שלא יכלה לראות את פניו, השיב כי אמרו לו שהקסדה שנמצאה מתאימה לתיאור הקסדה של השודד, אך הוא אינו זוכר מי אמר לו זאת (עמ' 129, שורות 1-3).

העד הוסיף כי אומנם לא ערך חיפוש על גופו של הנאשם, לא הוריד את מכנסיו ובכל זאת ידע שיש לו מכנס אפור מתחת למכנס שהוא לובש, מכיוון שראה את צוות הבילוש מורידים לו את המכנסים, אך הוסיף כי אינו זוכר מי ערך את החיפוש, וציין כי הוא לא ערך את החיפוש (עמ' 130, שורות 1-8).

אשר למוצגים שנתפסו העיד כי הוציא את הקסדה עם הידיים שלו ו"נראה לי שהיו לי כפפות באותו יום", ובהמשך העיד "אני לא זוכר", וציין כי אינו זוכר היכן שמר את ט"א וכן את הדי אן אי (עמ' 131, שורות 18-20). העד ציין כי אינו זוכר מי הכניס את הנאשם אל הניידת, ואינו זוכר גם מתי עזב את הנאשם (עמ' 134, שורות 10-12), ובהמשך העיד כי אינו זוכר מי הוציא את הקסדה מהחול הוא או דביר (עמ' 144, שורות 4-17).

עד תביעה 13 - רס"ם דביר אלון, ראש צוות בילוש בתחנת אשדוד, העיד בחקירתו הראשית על חלקו באירוע, וציין כי התקבל דיווח מהמשל"ט על שוד מזוין בבנק דיסקונט. העד הגיע ביחד עם שוטרים נוספים ונכנסו לבנק, הפקידה מסרה לעד כמה שיותר פרטים על זהותו של החשוד: קסדה, סרבל כחול, אקדה, והחזיק בידו תיק של ילדים "הלו קיטי". העד הוסיף כי החל לבצע סריקות באזור ובשלב מסוים הגיע לרחוב המעפילים שם פגש בשני רכזי מודיעין גבי שמחי ואריק פרידמן ביחד עם הנאשם. העד הודיע לנאשם שהוא עצור, כשבתו נמצאת יחד אתו, וחברתו הגיע ולקחה את הילדה. העד הודיע לנאשם שצריך לבצע חיפוש וזה ביקש כי החיפוש יעשה בצנעה מתחת לבניין, וכך היה.

על גופו של הנאשם נמצאו קצת כסף, 2 פלאפונים, מזרק ומפתח קטן שנראה כמו של קטנוע, אלא שהוא טען שמדובר במפתחות של אופניים חשמליים שכבר לא קיימים. לאחר מכן התבקש העד להגיע לכיוון הבריחה של האופנוע שנצפה במצלמות האבטחה על ידי שלומי ירוחם. מעדותו של העד עולה כי הוא והשוטר חן ביצעו סריקות, וכן איתר את האופנוע באזור השיחים, כשלצדו מונחת עליונית העונה לתיאור של השודד, ואז ביצעו סגירה של הזירה ושמירה על ט"א. העד ציין כי לבש כפפות וניסה להתניע את האופנוע, והאופנוע אכן הניע, והעד אף פתח באמצעותו את תא המטען שהיה צבוע בצבע אדום (פרוטוקול מיום 25.1.2018 עמ' 240, שורה 16). העד ציין בעדותו כי בהמשך חן מצא

את הקסדה קבורה בחולות, ואישר כי ערך חיפוש על גופו של הנאשם בטרם איתר את האופנוע, וכי הנאשם נמצא באזור אחר לגמרי, ליד הבית שלו.

בחקירה הנגדית, ציין העד כי מרחק ההליכה ממקום תפיסת המוצגים ועד לביתו של הנאשם, הוא כ-30 דקות (עמ' 242, שורות 16-24), וכי הגן בו לומדת בתו של הנאשם מרוחק עוד יותר ממקום מציאת האופנוע ולכן, מתוספות 5 דקות נוספות למרחק ההליכה ממקום מציאת המוצגים. העד אישר גם כי בעבר היה במקום אירוע שוד נוסף בנסיבות דומות מאוד (עמ' 244, שורות 19-20).

אשר לממצאים שנמצאו בזירה אישר העד כי סרבל שלם בצבע תכלת לא נמצא בזירה, ולמיטב זכרונו הקטנוע היה במצב של עמידה בין השיחים (עמ' 249, שורות 14-18), ובמרחק של כעשרה מטרים נמצאה העליונית ובמרחק רחוק מזה נמצאה הקסדה. העד תיאר את סדר תפיסת המוצגים והעיד שהוא וכן ביצעו סריקות, חן מצא את האופנוע, ומיד קרא לו, העד הדגיש כי הגעתם לגן "אלישבע" הייתה רגלית, לאחר שהקצין ינון הסיע אותם (עמ' 250, שורות 16-27).

העד המשיך והעיד כי עם מציאתו של האופנוע הבחינו בעליונית אשר הייתה במרחק לא רחוק, אישר כי הקסדה הייתה קבורה בחול (עמ' 252, שורות 15-17), וחזר על עדותו לפיה ראה את הקסדה קבורה בחול מבצבצת מלמעלה, ואינו יודע לומר מי היזז אותה ממקומה (עמ' 256, שורות 18-26). העד אישר כי ביצע את החיפוש על גופו של החשוד לבדו, אישר כי לא הודיע לחשוד מה הסיבה בגינה נעצר, ואישר כי שמע שכל מפתח מניע את הסוויץ' של האופנוע (עמ' 278, שורות 23-26).

עד תביעה 12 - רס"ב גל שובל, בלש במרחב לכיש, העיד במסגרת חקירתו הראשית כי במהלך משמרת, נודע להם בקשר על אירוע שוד שאירע בבנק דיסקונט באשדוד. העד הגיע למקום ביחד עם השוטרים הנוספים שהיו עמו בניידת, החלו לתחקר ואז נמסר להם תיאור לבושו של החשוד ואת אשר אירע (פרוטוקול מיום 5.11.2017, 81 שורות 13-16). העד הוסיף והעיד כי לאחר הוראה מקצין המודיעין והבילוש, המתינו תחת ביתו של הנאשם בין השעות 14:30 - 15:00, ולאחר הגעתו של הנאשם, הודיעו לו שהוא חשוד ועיכבו אותו. העד ציין עוד כי חלקו באירוע היה לסרוק ולנסות לאתר מוצגים השייכים לנאשם, אך לא נמצא כלום על ידו (עמ' 82, שורות 14-15).

בחקירה הנגדית ציין העד שסרבל יכול להיות שני חלקים ויכול להיות בגד שלם, "כן, כן, לא רק חולצה או מכנס, נכון" (עמ' 86, שורות 8-9), ואישר כי אינו זוכר שנתפסה קסדה שהייתה קבורה איפשהו, וכי אם היה תופס את הקסדה היה רושם זאת כמוצג (עמ' 96, שורות 5-10). העד הוסיף בחקירתו הנגדית כי הצוות התחלק לאזורים, כלומר ברגע שהאופנוע אותר במקום אז מטבע הדברים החל הצוות לסרוק היקפים, ואז יכול להיות שבחלק הזה, אחרי שהאופנוע כבר נבדק, חן ודביר סרקו במעגל הפנימי יותר והוא יותר במעגל הרחוק (עמ' 97, שורות 3-7), וכן, כי ביום האירוע הוא היה הנהג ברכב, והוסיף כי אם נהג בדרך לבנק, נהג גם בדרך לסריקות.

עד תביעה 22 רס"ב ירון זיו רשם דו"ח תפיסת מוצגים ודו"ח צילומים שערך אשר סומנו ת/1 ות/2, ובו הוא מציין כי בעקבות אירוע של שוד הגיע לחורשה ברובע א לצורך מציאת מוצגים, שם פגש את קצין המודיעין והבילוש פקד ינון,

ואת דביר אלון ועודכן בפרטי האירוע. רס"ב ירון תיאר את הזירה כחורשה חולית בה נמצא קטנוע "קימקו" נושא לוחית רישוי 2073679 ללא סימני פריצה, בשיחים דרומית לקטנוע נתפסה קסדה שחורה ומוסתרת בחול, וכן ג'קט בצבע כחול עם כיתוב מקדימה Sergio tacchini. כמו כן, הוא נטל דגימה מחלקה הפנימי של הקסדה באמצעות 2 מטושים לח וייבש, דגם את ידיות האופנוע, הרים את מושב הכיסא בקטנוע והבחין בסימני צבע אדום, היה ריח של אבק שריפה, הוא דגם בעזרת מטוש את הצבע, האופנוע והקסדה נבדקו - ט.א שלילי.

בחקירה הנגדית ציין העד כי אומנם הוא אינו מומחה לריחות, אך הוא יכול לזהות ריח של אבק שריפה שאותו הריח כאשר הרים את מושב הנהג. העד ציין עוד כי דגם את הצבע מתא המטען מתחת למושב הנהג (פרוטוקול מיום 1.10.2017, עמ' 13, שורה 14). בהמשך עדותו, ציין העד עם הגעתו לזירה הקסדה הייתה כפי שצולמה, ובטרם הגעתו הבלשים ערכו חיפוש ומצאו את הקסדה מתחת לעלים, ואז הניחו אותה על העלים, וכי הוא צילם אותה בתחילה במקום שבו היא נמצאה, אולם לאחר מכן הפך אותה כדי לצלם אותה מכל הכיוונים (עמ' 15, שורה 14). העד ציין עוד כי עשה כל שביכולתו למנוע זיהום, ואף פרש נייר חום מתחת למוצגים לצורך זה, אך אינו יודע מה היה קודם הגעתו לזירה (עמ' 20, שורות 24-26). העד הוסיף כי הבלש שמצא את הקסדה, הרים אותה וכי כשהגיע האופנוע היה במצב של עמידה, והכיסא לא היה נעול ולא היו בו סימני פריצה.

עד תביעה 21 - רס"ם אורן בוטובול, משרת כחוקר זירה בלכיש מזה 4 שנים, ועדותו נשמעה ביום 1.10.2017. העד ציין כי במסגרת הדו"ח המסכם שהוגש על ידו (ת/8), מדובר במי קיבל לידיו מאת אילן רונן שקית מוצגים פתוחה ובתוכה מיכל ספריי צבע ושקית פלסטיק מוצגים. העד בדק מוצג שכלל ספריי צבע ושקית פלסטיק (עמ' 61, שורות 18-20), והוסיף כי ביקשו ממנו לדגום את הצבע לצורך השוואה ובדיקת ט"א. העד דגם את הצבע מהמוצג ובבדיקת ט"א לא היו ממצאים, ואישר כי החלק שלו הסתכם בדגימת הצבע (עמ' 65, שורות 15-17). בחקירתו הנגדית אישר שקיבל מאילן רונן שקית מוצגים עם המספר שלה ואישר כי לא יכול לענות על השאלה מה סימון הקרטון אם אין ברשותו את דו"ח תפיסת המוצג (עמ' 70, שורות 18-24), אינו יודע כמה מוצגים נדגמו באירוע, ולא יכול להיות אחראי על כך שהשקית בה הונחה הדגימה שדגם הייתה אטומה (עמ' 76, שורות 10-15).

במהלך חקירתו הנגדית נשאל העד "האם למישהו מותר להרים את המעטפה שאתה סימנת" שכן למעבדה לא הגיעה שקית נייר אלא רק מעטפות אטומות, ולכך השיב העד, כי חלילה שמישהו יעלים את המעטפה, זכר כי מדובר במעטפה לבנה, ולא זכר כיצד סימן אותה אך אישר כי חתם עליה ופרטיו צוינו על גבי המעטפה, ואישר בסוף חקירתו כי אינו יודע לומר בוודאות שהדגימה שדגם היא סטרילית כתוצאה מאותה פצצת צבע.

עד תביעה 19 - רס"ב איתי ברנשטיין ערך דו"ח מזכר ת/12 ות/13 (מפה מפרטת השתלשלות האירוע). העד התבקש למקם את כל השתלשלות האירועים על המפה, שהוצגה לו על ידי החוקר. העד ציין כי מדובר בעניין של גרפיקה ולא מעבר לזה (פרוטוקול מיום 5.11.2018, עמ' 104, שורות 4-8), העד הוסיף כי את המוצגים העביר "לרץ מרחבי", שהוא הנהג התורן שמריץ מוצגים, ונבחר כל פעם מתחנה אחרת ומעביר אותם למטה הארצי או כל מקום אחר שנבחר, העיד כי ביום האירוע התבקש להעביר לרץ המרחבי, דרור ששי ואין לו מושג מהו המוצג שהעביר (עמ' 107, שורות 13-19).

בחקירה הנגדית אישר העד כי שירטט את המפה בהתאם להנחיות החוקר (עמ' 108, שורות 7-8), וציין כי אינו זוכר מה שמו של החוקר שביקש ממנו לסמן על המפה. העד אישר כי לא היה נוכח במקום שבו נמצאו הקטנוע והקסדה, אלא סימן במפה לפי הנחיות החוקר "זה מה שהחוקר ביקש ממני לסמן במפה" (עמוד 113, שורות 12-13), וכן לא ראה את הקסדה בעין, ולא ניתן לראות את האותיות המצוינות על הקסדה.

עד תביעה 15- רפ"ק משה שפיצר (קצין מעבדה ביולוגית) באמצעותו הוגש ת/9 בהסכמה. במסגרת חקירתו הנגדית, העיד כי פרופיל די אן איי שנמצא על מוצגים יכול להגיע ממקור אחד ויכול להגיע מיותר ממקור אחד, וכי אין לו שום דרך לדעת כיצד הגיע הדי אן איי אל המוצג, וברגע שעל המוצג מופיעים שני פרופילים אין לו דרך לקבוע איך הגיעו לשם (פרוטוקול מיום 1.10.2017, עמ' 88, שורות 1-4), וכן כי גם העברה משנית יכולה להתקיים בדי אן איי, והדגיש בשנית כי אין לו דרך לדעת כיצד הדי אן איי הגיע אל המוצג.

עדת תביעה 23 - פקד ד"ר יונית קשרמן היא ד"ר לכימיה, ומשרתת כמומחית במעבדת חנ"מ וחקירת הצתות במטה הארצי מזה כחמש וחצי שנים, ובאמצעותה הוגשה חוות הדעת ת/4. העדה אישרה כי לא ידעה כי היה חשש לשימוש בפצצת צבע (פרוטוקול מיום 1.10.2017, עמ' 29, שורות 1-2). והעידה כי התבקשה לזהות את החומר שהתקבל על המטוש, וכן התבקשה להשוות בין המוצג שקיבלה לאותה פצצת צבע, ולהשוות בין מה שקיבלה על הבגדים לאותה פצצת צבע (עמ' 30, שורות 21-23).

העדה אישרה בחקירתה הנגדית כי אם היה חומר נפץ היא הייתה רואה אותו, ואישרה שבבדיקה שערכה לא נמצאו שום שרידים של חומר נפץ (פרוטוקול מיום 1.10.2017, שורות 19-23) לשאלת בית המשפט הוסיפה העדה וטענה שאם היה חומר נפץ הייתה רושמת זאת בחוות דעתה, והעידה כי אינה מכירה את פצצת הצבע, המבוקרת (עמ' 38, שורות 1-8), והוסיפה כי גם אם הייתה מתבקשת לבדוק אם יש חומר נפץ או אין חומר נפץ, הבדיקה הייתה אותה בדיקה.

עד נוסף שהעיד בפרשת התביעה הוא עד תביעה 25, דוד לביא, שהוא מנהל טכני ארצי בחברת ג'י פור אס, שעוסקת באבטחה, ובכלל זה בנושא של מיגון שטרות, שהוא מרכז את הטיפול בו. בחקירה הראשית תיאר העד את שיטת הפעולה של מיגון השטרות, באמצעות כרטיס אלקטרוני שבתוכו יש קפסולת צבע, והוא מוסווה בשטרות אמתיים, ולכל טלר יש מערכת שטרות כזו. בכל כניסה ויציאה מהבנק מותקן משדר, וכשגנב או שודד שנושא עמו את המערכת הזאת יוצא מהבנק, המשדר עושה אקטיבציה ומחמש את קפסולת הצבע, וכעבור מספר שניות היא פורקת בחוץ על מי שנושא אותה, ומוציאה צבא אדום ועשן אדום על מי שמחזיק בה (פרוטוקול מיום 1.10.2017, עמ' 45 שורה 2). לדבריו, כאשר המערכת נמצאת אצל הטלר, יש מנגנון שמנטרל את הסוללה, אולם בעת שוד, כשהטלר מוסר את המערכת הזאת, מוסווית בין יתר השטרות, המערכת מתוכננת לחפש את המשדר שאמור להפעיל אותה, ומופעלת על ידו ביציאה מהבנק.

העד ציין כי החברה שבה הוא עובד משווקת בלעדית את המערכת הזאת בארץ, וכי הוא היחיד שמטפל בנושא הזה בכל הארץ, מקרית שמונה ועד אילת, ולכן הוא מעודכן בכל אירוע שבו מופעלת המערכת. לדבריו, כאשר מסר עדות במשטרה, התבקש לגשת לסניף המדובר ולבצע הדמיה של פריקה אמיתית של המערכת, והוא אכן עשה כך, בתיאום עם הקב"ט של הבנק. הוא לקח חבילת שטרות מאחד הטלרים, ביחד עם מערכת המיגון, הניח בתוך ארגז ויצא מהבנק,

וכעבור שניות אחדות המערכת פרקה בתוך קופסת הקרטון, ולאחר מכן הוא הביא את הקופסה לחוקרי המשטרה (עמ' 49 שורה 11).

בחקירה הנגדית ציין העד כי אם המערכת תפרוק באולם בית המשפט, היא עשויה לצבוע 90% מהאולם בצבע אדום (עמ' 52 שורה 7), ומדובר באבוקת עשן סמיכה, שבתחילה היא מעט נוזלית, ולאחר מכן הופכת כאמור לעשן סמיך. העד ציין כי העביר למעבדה המשטרתית מסמך שמפרט ממה מורכב הצבע שנמצא במערכת, אבל הוא עצמו אינו יודע את ההרכב של החומר, למעט העובדה שמדובר במוצר בלעדי של החברה שמייצרת אותו והוא מוגן בפטנט בלעדי (עמ' 55 שורה 3). העד ציין עוד כי אינו יודע אם הצבע דוהה כעבור זמן מסוים, והוסיף כי המוצר נמצא בארץ 3 שנים, וכי מאז שהמוצר הותקן, היו 5 פריקות, ששלוש מהן היו בעקבות שוד, ואף אירוע לא היה בשלושת החודשים שקודם למעצרו של הנאשם (עמ' 59 שורה 10). בהמשך החקירה הוצגה בפני העד תמונה 16 של תא המטען של הקטנוע צבוע באדום מת/2, והעד ציין כי זה נראה כמו פריקת צבע של מערכת המיגון (עמ' 62 שורה 5).

2. פרשת ההגנה

א. אמרותיו של הנאשם במשטרה

האמרה הראשונה נגבתה ביום האירוע ואמרות נוספות נגבו ימים אחדים לאחר מכן. סה"כ נגבו מהנאשם חמש אמרות וכל האמרות הללו הוגשו כמוצגים. להלן אתאר בקצרה את גרסאות הנאשם כפי שהן עולות מהאמרות, לפי סדר כרונולוגי של גבייתן.

האמרה הראשונה של הנאשם נגבתה בתאריך 25.1.2017 וסומנה ת/18. באמרה זו הכחיש הנאשם את המיוחס לו. לדבריו פתח דף חדש, ומזה חודשים חזר למסלול נורמטיבי, שותה "סבוטקס" (תחליף סם) והוא חף מפשע. הנאשם סיפר בחקירתו, כי בשעות הבוקר שהה באזור ב', שתי קפה, אז הגיעה השעה 13:30-13:45 ורעייתו חיגה ואמרה לו שהיא מאחרת ומבקשת שיוצא את בתם מהגן, וכך היה. הנאשם הקדים והגיע אל הגן בסביבות השעה 13:00, ואסף את בתו, כשבדרך מילא "צ'אנס" וזכה ב-50 שקלים, קנה לבתו ממתקים והחל להתקדם לעבר ביתו, ולפתע הגיעו אליו הבלשים, ערכו עליו חיפוש ולקחו אותו לתחנה. הנאשם ציין עוד כי היו לו אופנים חשמליים שהוא מכר אותם מזמן, אבל המפתח נותר ברשותו ואבד, ובדרכו לגן מצא על הרצפה מפתח של אופנים חשמליים דומה לשלו, ושם אותו בכיסו, וזה המפתח שהבלשים מצאו אצלו. הנאשם המשיך והכחיש את החשדות נגדו, והכחיש שנהג על קטנוע.

האמרה השניה ת/29 נגבתה ימים אחדים לאחר מכן, בתאריך 29.1.2017 בשעה 19:14, וגם באמרה זו הכחיש הנאשם את המיוחס לו, וציין כי המפתח שנמצא עליו שייך לאופניים חשמליים, וכן שיומיים שלושה לפני מעצרו אבדו לו המפתחות של הבית וגם של האופניים החשמליים שהיו ברשותו ונזרקו חודשיים שלושה קודם לכן. הנאשם הוסיף וציין, כי ביום האירוע, מצא מפתח דומה מאוד לשלו, הרים אותם כי היה בטוח שהוא שלו, ומסר כי הקדים להגיע אל הגן של ביתו. כאשר עומת הנאשם עם השאלה כיצד הוא מסביר שאותם כתמים אדומים (כתוצאה מהשטרות המתפוצצים) שנמצאו על בגדיו נמצאו גם על הקטנוע, השיב "מטבע הדברים אין לי הסבר הגיוני לתת לך, מה שאני כן יודע שלא ביצעתי שוד", והכחיש כי גנב את האופנוע.

האמרה השלישית ת/19 נגבתה ביום 1.2.2017 בשעה 14:05, ובה ציין הנאשם כי בתאריך 25.1.2017 (יום האירוע) קנה נרתיק שחור לפלאפון, והוסיף כי אחיו שלמה הביא לו את האופניים הישנים שלו וכי הוא קנה צבע שחור בחנות טמבור בכדי לצבוע את האופניים, והניח את הצבע בקרטונים שהיו מחוץ לבית של אשתו. הנאשם הכחיש שצבע קטנוע, ציין כי אינו מזהה את הבחור שנצפה בסרטוני האבטחה של בנק דיסקונט והכחיש כי הוא זה שנצפה בסרטון. הנאשם ציין כי הוא אינו מומחה לבקבוקי ספריי אך שב וטען כי הניח את הספריי שרכש בכניסה לבית בתוך קרטון.

בהמשך, ולאחר שהחוקר הציג לנאשם סרטונים מיום האירוע, מצלמות אבטחה של מוקד של גן אלישבע, ציין הנאשם כי הוא מבחין במכוניות וקטנוע, וכי רוכב הקטנוע לובש בגדים כחולים או אפורים, אולם המשיך להכחיש כי הוא זה שרכב על הקטנוע, וציין כי אינו מזהה את הקסדה, ולא חבש את הקסדה. אשר לצבע האדום שנמצא, ציין הנאשם כי רכש נרתיק שחור לפלאפון, מסר למוכר שטר של 200 ₪, וקיבל ממנו עודף שכלל שטר מזויף שהוא הבחין בו, והוא שפשף את השטר על ידו, ואולי מכך נותר עליו צבע אדום. כשנשאל מה תגובתו אם ימצא די אן איי שלו על הקסדה ועל הטרנינג הכחול שבו היה לבוש השודד, הוא התקשה לתת לכך הסבר מניח את הדעת.

האמרה הרביעית נגבתה ביום 2.2.2017 בשעה 13:06, וסומנה ת/20, וגם באמרה זו ציין הנאשם כי הכתמים האדומים שנמצאו על בגדיו יכולים להיות מכל דבר שקנה, ושיכול להיות שהצבע האדום הגיע מהנרתיק שקנה, והוסיף כי זרק המון טרנינגים ישנים, ולכן יכול להיות שהטרנינג שנמצא בסמוך לאופנוע שלו, הנאשם ציין כי אינו יודע מיהו בעל הקסדה והכחיש כי חבש אותה, ציין כי יכול להיות שנגע בקסדה, אבל מה שבטוח שהוא אינו שודד, ואישר כי קיים סיכוי שהוא נשען על האופנוע, וטען בחקירתו שרכש נרתיק ממישהו שיש לו שטר אדום והוא נפל ליד הספסל בתחנה. הנאשם ציין כי כאשר קיבל את השטר האדום ממי שמכר לו את הנרתיק שפשף אותו על הטרנינג שלבש. כשנשאל כיצד הוא מסביר הימצאות די אן איי שלו גם על הקסדה וגם על החולצה שנמצאה ליד האופנוע, ואת העובדה שצבע אדום מהשטרות המתפוצצים נמצא על הבגדים שלבש, וגם בכיסא של הקטנוע, השיב כי יש צירופי מקרים בחיים (עמ' 4 שורה 94).

האמרה החמישית נגבתה מהנאשם בתאריך 8.2.2017 ת/21, ובה שב הנאשם על דברים שאמר קודם לכן, שב על תיאור סדר היום שלו בתאריך 25.1.2017, יום האירוע, והכחיש כי ביצע שוד בבנק דיסקונט, והכחיש כי נהג בקטנוע וציין כי אינו יודע לנהוג בקטנוע וכן שאינו בעל רישיון נהיגה.

ב. עדותו של הנאשם בבית המשפט

הנאשם העיד בבית המשפט ביום 18.3.2018, ובחקירה הראשית תיאר כי בבוקר יום האירוע ישב בבית קפה, טייל באזור א', הלך לאחיו או אולי לבית הכנסת, ואז קיבל שיחת טלפון מרעייתו שביקשה שיאסוף את בתם מהגן. הנאשם ציין כי לקראת השעה 13:00 הגיע אל הגן, המתין ליד גדר הספסלים עד לפתיחת השערים, אסף את הילדה וצעד יחד אתה בערך כרבע שעה, נכנס לחנות של "טוטו לוטו", זכה ב-50 שקלים והמשיך לדרכו. הנאשם הוסיף, כי עם הגעתו לביתו הבחין ברעייתו מרחוק, ואז ניגשו אליו שוטרים, הוא מסר את הילדה לרעייתו, והשוטרים הכניסו אותו לכניסה לבית סמוך וערכו עליו חיפוש. הנאשם ציין עוד כי השוטרים תפסו ברשותו גם נרתיק פלאפון שחור אך לטענתם אינם מוציאים אותו, והדגיש כי אינו טלית שכולה תכלת אך שודד הוא לא.

במסגרת חקירתו הנגדית העיד הנאשם כי רכש נרתיק לטלפון, מסר למוכר שטר של מאתיים וקיבל לידיו שטר של מאה ושטר של 20 ו-50, הנאשם סבר שהשטר של ה-100 מזויף ולכן החזיר אותו למוכר. הנאשם הדגים באולם בית המשפט כיצד שפשף את השטר במכנסיו ובשרוול חולצתו מכיוון שהשטר היה אדמדם וכחול, והמוכר מסר לו שהשטר בסדר.

הנאשם התבקש להבהיר כיצד נמצא די אן איי שלו על המעיל שנמצא בזירה בסמוך לאופנוע, וציין כי בעדותו במשטרה מסר כי הוא ורעייתו מניחים ליד הדלת בגדים שאינם בשימוש, והסבר נוסף נעוץ בעבודתם המרושלת של המשטרה. כמו כן, מדובר באירוע מלפני שלוש שנים ולכן אינו זוכר אם מדובר במעיל שלו. ב"כ המאשימה הציג בפני הנאשם את ת/10 (צילום חליפת הטרנינג) עליה נצפו מספר סימנים אדומים ונשאל כיצד הוא מסביר זאת (עמ' 256, שורות 19-26), הנאשם השיב שיכול להיות שמדובר בטושים של ביתו, אז הוצג לעיונו ת/5 ממנו עולה כי לא נמצא מידע לפיו החומר האדום שנמצא בתיק קיים גם בטושים, והנאשם השיב כי יכול שמדובר בטוש אחר.

בהמשך, הוצג לנאשם ת/7 (תמונה של ספריי) והתבקש לאשר כי זהו אכן הספריי שרכש, ואולם הנאשם השיב כי אינו זוכר (עמ' 258, שורות 31-32). כן, נדרש הנאשם להבהיר כיצד לא מצאו השוטרים את המקום ממנו רכש את הנרתיק, והשיב שהרוכל ממנו רכש אכן נמצא אך מסר לשוטרים כי אינו מזהה את הנאשם (עמ' 268, שורות 18-20).

הנאשם הכחיש כי המפתח שנמצא ברשותו מתניע את האופנוע (עמ' 270, שורות 30-32), וציין כי שמע מבעל הקטנוע שכל מפתח מניע את הקטנוע שלו (עמ' 271, שורה 3). הנאשם העיד עוד שהמפתח נמצא ברשותו מזה חודשיים, אישר שהאופניים החשמליים נהרסו חודשיים לפני אירוע השוד, אך יחד עם זאת המפתח נמצא עדיין בצרור.

ג. טענות הצדדים

1. טענות ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה סיכם טיעונו בתום שמיעת עדותו של הנאשם, וטען כי במסגרת פרשת התביעה העידו מספר עדים, ביניהם מומחים, שוטרים ואזרחים ויש לתת אמון מלא בעדויות אלו ולהעדיפן על פני גרסתו של הנאשם. ב"כ המאשימה טען עוד כי גרסתו של הנאשם הייתה רצופה בשקרים, בסתירות ובניסיונות להתחמק ממתן תשובות ביחס לשאלות הקשות המסבכות אותו בביצוע השוד וציין כי הנאשם לא סיפק הסבר מניח את הדעת לראיות הפורנזיות הקושרות אותו לביצוע השוד, שכן מארג הראיות בתיק מצביע על כך כי הנאשם ולא אחר הוא שביצע את השוד. ב"כ המאשימה הפנה לד.נ.א. של הנאשם שנמצא על הג'קט ונתפס בזירה, והדגיש כי לאף שוטר לא הייתה נגיעה לג'קט הנ"ל, כך גם באשר לד.נ.א. שנמצא על הקסדה שנמצא בזירה, וכן הצבע האדום שנצפה על המעיל אותו לבש הנאשם בעת מעצרו אשר הוברר כי זהה לצבע האדום אשר נמצא באופנוע ובמלכודת הצבע. ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי גם הספריי השחור נרכש זמן קצר לפני השוד, ולאחר ביצוע השוד נמצא האופנוע שבאמצעותו נשדד הבנק, כאשר בצדו נמצא מרוסס ספריי שחור.

2. טענות ב"כ נאשם

לעומת זאת, ב"כ הנאשם ציין כי לא הוכח מעל לכל ספק סביר כי הקטנוע שנמצא הוא הקטנוע באמצעותו בוצע השוד,

וכי לא נמצאו ממצאים אובייקטיביים של ד.נ.א. או ט.א. אשר קושרים את הנאשם לשימוש בקטנוע ולעצם ביצוע השוד, וכי לא הוכח ואף לא נבדק כי הקטנוע נצבע בשחור למעט עדותו של קצין הבילוש כי לדעתו הקטנוע נצבע בשחור. אשר לקסדה, טענה ההגנה כי המאשימה לא הוכיחה כי הקסדה אשר נמצאה קבורה בחלקה בחול היא זו ששימשה לביצוע השוד ואף אינה כוללת משקף לכיסוי עיניים וזאת בניגוד לעדותה של פקידת הבנק. אשר למעיל שנתפס בזירה טען ב"כ הנאשם כי המאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה כי מדובר במעיל אשר שימש את השודד בעת ביצוע השוד ויתרה מכך מארג הראיות מלמד כי השודד לבש בעת ביצוע השוד סרבל שלם בצבע כחול ולא את המעיל אשר נתפס בזירה.

בהמשך סיכומיו, התייחס ב"כ הנאשם למחדלי החקירה בכך שלא נערך לנאשם מסדר זיהוי קולות מול הטלריות בבנק, שהרי הן שמעו את קולו של השודד, ובכך שלא נדגם הנאשם למגע עם מתכות, שהרי השודד החזיק אקדח ובא במגע עם אקדח או חפץ הנחזה כאקדח. לטענתו של ב"כ הנאשם מדובר במחדל שכמוהו כאי בדיקת אליבי במקרה אחד והעלמת ראיות או התעלמות מבדיקת ראיות שהיו בשליטתה המלאה של היחידה החוקרת. בהמשך סיכומיו התייחס ב"כ הנאשם לזיהום הראיות והעברת ה-ד.נ.א. וטען כי לא יעלה על הדעת כי הצוות אשר ביצע חיפוש ומעצר של החשוד קרי הנאשם יבצע גם את המשך תפיסת המוצגים וזאת במקום המדובר בתיק המבוסס על ראיות נסיבתיות, ולטענתו למפתח שנמצא אין שום ערך ראייתי לעבירת השוד או הקטנוע וציון כי יש בכל אלה כדי לכרסם בעדותם של השוטרים וראיות המאשימה ואין מקום להרשעתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ד. דין והכרעה

1. מהימנות העדים

בפתח הדברים אני מוצא לנכון לציין כי ראיתי לתת אמון מלא בעדויותיהם של השוטרים שהעידו בבית המשפט, מפני שהעדויות השונות תמכו זו בזו והשתלבו למארג קוהרנטי של עובדות, ויצרו תמונה כוללת שנתמכה גם בממצאים פורנזיים שנמצאו בכמה מקומות במסלול התנועה של השודד. אמנם היו פעמים שחלק מהעדים לא זכרו את כל הפרטים, אולם כאשר עסקינן בשוטרים שמעידים על אירוע שהיו מעורבים בו לפני חודשים רבים, ובחלק מהעדויות אף למעלה משנה, כאשר מאז האירוע שעליו מעידים במשפט זה, השוטרים היו מעורבים באירועים רבים אחרים, טבעי שהזיכרון מתעמעם, וניתן בנקל לערב פרטים מאירועים שונים. לכן, אין כל מניעה לרענן את זיכרונם של העדים, ואין בכך כדי לפגוע במשקל עדותם.

כמו כן, ככלל, ראיתי לתת אמון מלא בעדויותיהם של האזרחים שהעידו, הן הטלריות בבנק, והן העדים האחרים ובכללם המוכרת בחנות טמבור, ובעל מוסך האופנועים, שגם עדויותיהם השתלבו היטב עם הממצאים הפורנזיים שנמצאו כבר בתחילת החקירה, סמוך לאחר ביצוע השוד. כמו כן, ראיתי לתת אמון מלא בעדותו של עד תביעה 25, מר דוד לביא, אשר מסר עדות מפורטת על מערכת האבטחה של השטרות המתפוצצים, שהטלריות עשו בה שימוש באירוע השוד.

2. הממצאים

בתום שמיעת הראיות מצטיירת למעשה התמונה הבאה: הדיווח על השוד התקבל בתחנת המשטרה באופן מידי,

ושוטרים שנשלחו לצפות במצלמות האבטחה באזור, הבחינו בקטנוע של החשוד בביצוע השוד נוסע לכיוון גן אלישבע. בדרך נצפה החשוד משליך שקית למיכל אשפה, ובחיפוש שנערך במיכל נמצאה השקית שהושלכה ובתוכה מיכל ספריי של צבע שחור. בעקבות זיהוי נתיב הנסיעה של החשוד נערכו סריקות באזור גן אלישבע, ועד מהרה נמצא הקטנוע, ובסמוך אליו נמצאה קסדה טמונה בחול, וכן ג'קט כחול. קצין המודיעין והבילוש פקד מדמוני שניהל את החקירה, הגיע לזירה שבה נמצא הקטנוע, וציין כי האגוז היה עדיין חם, וכי בתא שמתחת למושב הנהג נמצא צבע אדום טרי בספוג שבתחתית המושב, שהיה עדיין נוזלי והנגיעה בו הותירה סימן בידו. כמו כן נדף מהתא ריח של אבק שריפה, ובנוסף לכל אלה - הקטנוע נצבע בצבע שחור בצורה חובבנית. עדותו בעניין זה נתמכה גם בראיות נוספות, כמו למשל רס"ב ירון זיו שהריח אף הוא ריח של אבק שריפה כאשר הרים את הכיסא של הקטנוע.

במקביל לחקירה בזירה שבה נמצא הקטנוע, נערכה פעילות גם בסמוך לביתו של הנאשם, והנאשם נעצר עם הגעתו, כשכתמי צבע אדום, זהה לזה שנמצא מתחת למושב הקטנוע, נמצאים על בגדיו, ובכיסו נמצא מפתח שיכול להתניע את הקטנוע. כל המוצגים שנתפסו בזירות השונות נשלחו לבדיקות המעבדה המשטרתית, ומעדויות השרשרת והאישורים השונים שהוגשו לתיק וסומנו ת/35 - ת/39, נחה דעתי כי המוצגים הועברו כראוי למטא"ר, ולא מצאתי כי נפל פגם בתהליך האיסוף וההעברה של המוצגים, שיכול לפגוע במשקל של תוצאות בדיקות המעבדה. לכן, ראיתי לתת אמון מלא גם בתוצאות בדיקות המעבדה שנעשו למוצגים השונים, כפי שפורטו בחוות הדעת ת/4 ות/5 ביחס לזיהוי הצבע האדום במעבדת החומרים, וכן בת/9 ביחס לד.נ.א. במעבדה הביולוגית.

אשר לזיהוי הצבע האדום, עד תביעה 25 ציין בעדותו, כאשר הוצגה בפניו תמונה של הצבע שנמצא מתחת למושב הקטנוע, כי מדובר באותו צבע שנפרק מהשטרות המתפוצצים. לבקשת חוקרי המשטרה, הוא ביצע פריקה יזומה של שטרות מתפוצצים, והעביר את הארגז שבתוכו נפרק הצבע, לחוקרי המשטרה. התוצאות של הבדיקה במעבדת החומרים הן כי הצבע שנמצא מתחת לכיסא הקטנוע, והצבע שנמצא בקפוצ'ון שלבש הנאשם בעת מעצרו, זהים לצבע שנמצא בפריקה היזומה שנעשתה ע"י עד תביעה 25, והמומחית שערכה את חוות הדעת, פקד יונית, ציינה כי לפי הספרות, מדובר בצבע אדום שמשמש בין היתר לפצצת צבע מבוקרת.

יתירה מכך, בעקבות טענת הנאשם כי יכול להיות שבגדיו הוכתמו בצבע אדום מהטושים של ילדיו, נעשתה בדיקה במעבדה, שתוצאותיה מפורטות בת/5 ונקבע בה כי צבע שהופק משני טושים שונים, אינו זהה לצבע שנמצא בשטרות המתפוצצים. אשר לזיהוי הד.נ.א. מחוות הדעת ת/9 עולה כי החומר שנדגם מהג'קט באזור 1א' ומהקסדה, שנמצאו בזירה בסמוך לקטנוע, מתאימים לפרופיל הד.נ.א. של הנאשם, כמפורט בסיף 3 למסקנות של חוות הדעת.

להשלמת התמונה של מארג העובדות, יש לציין עוד כי עדת תביעה 35, המוכרת בחנות טמבור, אישרה שהנאשם קנה ממנה ספריי צבע שחור שנראה כמו מיכל הספריי שנמצא בתוך מיכל האשפה, שאליו השליך השודד את השקית, כפי שנראה במצלמות האבטחה, כפי שעולה מת/7א ומעדותה של העדה בבית המשפט.

מדובר אפוא במכלול רחב ומקיף של ראיות נסיבתיות, שנתמכות גם בממצאים פורנזיים, שעל פי בדיקות מעבדה קושרים את הראיות הללו לנאשם, כפי שפורט בהרחבה לעיל. זו למעשה השאלה העיקרית ששנויה במחלוקת בין הצדדים: האם די בראיות הללו שנמצאו בזירות השונות, כדי להוכיח מעל לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם

בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

3. הרשעה על פי ראיות נסיבתיות

טרם שנכריע בשאלה האמורה, אפרט בקצרה את ההלכה בדבר הרשעה על פי ראיות נסיבתיות. ההלכה בעניין זה הובאה בשורה ארוכה של פסקי דין, ולהלן אביא את הדברים כפי שנוסחו בעניין חזן:

[...] כידוע, היעדר ראיות ישירות אינו מוביל בהכרח לזיכויו של נאשם, ובית המשפט מוסמך להרשיע נאשם בפלילים על בסיס ראיות נסיבתיות בלבד - ככל שדי בהן כדי להוביל לידי מסקנה כי אשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר. כידוע, ראיות נסיבתיות אינן מוכיחות במישרין את העובדות הטעונות הוכחה, אולם ייחודן טמון בכך שהן משמשות להסקת מסקנה בנוגע לאפשרות התקיימותן של עובדות אלה - המבוססת על עקרונות לוגיים, ניסיון החיים והשכל הישר; ועיקר כוחן של הראיות הנסיבתיות הוא במשקלן הכולל ובהצטרפותן למארג אחד ... לאורך השנים השתרש בפסיקה מתווה לבחינתן של ראיות נסיבתיות באמצעות בדיקה תלת-שלבית... בשלב הראשון, על בית המשפט לבחון כל ראיה נסיבתית כשלעצמה ולקבוע אם יש בה כדי לבסס ממצא עובדתי מסוים, תוך הערכת עוצמתה ומהימנותה. בשלב השני, בית המשפט נדרש להתבונן במארג הראייתי השלם ולבחון אם יש בו כדי לסבך את הנאשם כך שהמסקנה הטבעית הנובעת מן הדברים היא שהוא ביצע את העבירות המיוחסות לו, וזאת לפי ניסיון החיים, ההיגיון והשכל הישר. בשלב השלישי מועבר הנטל לכתפי הנאשם על מנת שיציע הסבר חלופי הגיוני העולה בקנה אחד עם המארג הראייתי; הסבר שיש בו כדי 'לערער את אלמנט ההיסק הלוגי מן הראיות הנסיבתיות אל המסקנה המפלילה' [...].
(ע"פ 2960/14 חזן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.1.2017)).

4. מן הכלל אל הפרט בנסיבות שלפנינו

כאמור לעיל, ראיתי לתת אמון מלא בעדויות של השוטרים ושל האזרחים שהעידו בבית המשפט, וכן בתוצאות של בדיקות שתי המעבדות המשטרתיות שהיו מעורבות בבדיקת הממצאים שנאספו בזירות השונות. לכן, באתי לכלל מסקנה כי יש בראיות הנסיבתיות השונות כדי לבסס את הממצאים העובדתיים שפורטו לעיל בפסקה השנייה של פרק זה, הן ביחס לכל ראיה נסיבתית כשעצמה, והן באשר למכלול של כל הראיות הנסיבתיות יחדיו.

ביתר פירוט, הוכח מעל לכל ספק, כי הצבע שנמצא בתוך מושב הקטנוע הוא אותו צבע שקיים גם בשטרות המתפוצצים, ובעת שנמצא הקטנוע, שעה קלה לאחר ביצוע השוד, האגוז עוד היה חם, כפי שהעיד פקד מדמוני, ויש בכך כדי ללמד שהקטנוע היה בנסיעה זמן קצר קודם לכן, והצבע האדום שבתוך המושב היה טרי ומעט נוזלי, ונדף ממנו ריח שדומה לאבק שריפה. הצבע האדום זוהה כתוצאה של פריקה של שטרות מתפוצצים גם ע"י עד תביעה 25, שהוא הגורם המקצועי הטכני המוסמך לטפל במערכת זו של מיגון שטרות, והקטנוע זוהה במצלמות האבטחה כשהוא נוסע מכיוון הבנק שבו בוצע השוד, לכיוון גן אלישבע שבו נמצא הקטנוע. לכן אני קובע כי מדובר בקטנוע שבו השתמש השודד, ובתוכו נפרק הצבע שהיה בשטרות שנשדדו מהבנק זמן קצר קודם לכן.

אותו צבע נמצא גם על הקפוצ'ון שלבש הנאשם, בעת שנעצר ע"י המשטרה בסמוך לביתו, זמן קצר לאחר השוד, כעולה מדו"ח המעבדה ת/4, וההסבר שהציע הנאשם כאילו מקור הצבע בכלי כתיבה של ילדיו, נשלל בדו"ח המעבדה ת/5. יש בכך כדי לקשור את הנאשם לשוד שבוצע בבנק זמן קצר קודם לכן. לכך מצטרפים הממצאים של הד.נ.א. של הנאשם, שנמצאו על הז'קט ועל הקסדה שנתפסו בסמוך לקטנוע. הקסדה זוהתה כקסדה ששימשה את השודד לביצוע השוד, כפי שעולה מהשוואה בין התיעוד של מצלמות האבטחה בתוך הבנק, והצילום של הקסדה שנמצאה בזירה ליד הקטנוע, כמפורט במזכר ת/12 של עד תביעה 19, והתמונות שצורפו לו.

בעניין הקסדה, אציין כי לא מצאתי כי יש בעדות של הטלרית אורטל בדבר קסדה אטומה לגמרי, כדי לפגוע בשיוך של הקסדה שנמצאה ליד הקטנוע, לביצוע השוד, למרות שלא היה לקסדה מגן עיניים. זאת משני טעמים השלובים זה בזה: הטעם האחד הוא מפני שבמצלמות האבטחה של הבנק נראית על ראש השודד קסדה בלי מגן עיניים, עם מאפיינים דומים לקסדה שנמצאה בזירת הקטנוע, כפי שעולה בין היתר מהתמונה שצורפה למזכר ת/12, והטעם הנוסף הוא מפני שכשהנאשם נעצר, הוא היה גם עם חם צוואר וכובע גרב, כפי שעולה מעדותו של פקד מדמוני, וזה יכול להסביר את עדותה של הטלרית שממקום מושבה נראה היה כי הקסדה אטומה לגמרי, אף שלא היה לקסדה מגן עיניים.

בכל אופן, הצירוף של הקסדה שחבש השודד בעת השוד, עם ד.נ.א. של הנאשם, ביחד עם הצבע הטרי שנמצא בקטנוע שהיה בנסיעה זמן קצר קודם לכן, והצבע שנמצא בו זוהה גם בבדיקת מעבדה, וגם ע"י המומחה הטכני שמתקין את מיגון השטרות, כצבע שנפרק משטרות מתפוצצים שנמסרו לשודד ע"י הטלריות, ואותו צבע נמצא גם על בגד שלבש הנאשם בעת שנעצר, כשבכיסו נמצא מפתח שמתאים להתנעת הקטנוע, כל אלה קושרים את הנאשם לביצוע השוד, על פי ניסיון החיים והשכל הישר, ברמת הסתברות שמעל לכל ספק סביר, ובכך מתקיימים שני התנאים הראשונים שנקבעו בפסיקה, הנדרשים להרשעה על פי ראיות נסיבתיות.

עתה, נותר לבחון את הסבירות של ההסברים שנתן הנאשם לכל הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל. לעיל ציינתי כבר כי ההסבר שהציע הנאשם ביחס לצבע האדום שנמצא בבגדיו, לפיו מקור הצבע בטושים צבעוניים של ילדיו, נשלל ע"י מעבדת החומרים של המשטרה כעולה מת/5. טענה נוספת שהעלה הנאשם כי מדובר בשטר מזוהם שקיבל כעודף מרוכל שהוא קנה ממנו נרתיק לטלפון נייד, אינה סבירה ולא נמצאו לה תימוכין ראייתיים כלשהם, הן בכך שנרתיק כזה לא נמצא ברשותו של הנאשם כשנעצר, והן מפני שבסריקות שנעשו ע"י השוטרים, לא נמצא בסביבה שאותה תאר הנאשם רוכל שזכר כי הנאשם קנה ממנו נרתיק לטלפון, בשונה ממיכל הצבעי שרכש, אשר בעניינו המוכרת זיהתה את הנאשם כמי שרכש את מיכל הצבע בחנותה ביום שבו בוצע השוד. הנאשם גם התקשה להסביר כיצד עבר צבע כביכול מאותו שטר אל הקפוצ'ון שלבש, במקום שבו נמצא הצבע בקפוצ'ון.

הנאשם גם לא נתן הסבר מניח את הדעת לשאלה כיצד נמצאו תוצרי ד.נ.א. שלו על הקסדה והג'קט שנמצאו ליד הקטנוע, והנאשם אף הודה באמרתו השנייה ת/29, מיום 29.1.2017, כי אין לו הסבר הגיוני לתת לכך. הטענה של צירוף מקרים שטען בחלק מאמרתיו אינה סבירה, וודאי שלא די בה כדי לשלול את המסקנה המתבקשת מהמארג הכולל של הראיות הנסיבתיות, בשילוב עם הממצאים הפורנזיים, שמפורט בהרחבה לעיל.

לא למותר להביא לעניין זה את הדברים שנאמרו בעניין ממצאי ד.נ.א. בעניין **שוורץ** לאמור כי

"...אפילו השוללים ביסוס הרשעה על סמך ראיות דני"אכראיהיחידה, מכירים בכך שיש להבחין בין שני מצבים: האחד -
השוואת פרופיל מזירת הפשע לפרופיל שלחשוד שאותו על סמך ראיות מסוימות. השני -
השוואת פרופיל מזירת הפשע לפרופיל ממאגר נתונים. במצבהראשון, הסבירות להתאמה מקרית נמוכה יותר,
מאחר שיש ראיות נוספות הקושרות את הנאשם לעבירה..." (רע"פ 5459/09 שורץ נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו,
20.7.2015)). בנסיבות שלפנינו, מדובר כאמור בנאשם שנמצא בסמוך לזירת הפשע, כשעליו ממצאים שקושרים אותו
לזירה כמו הצבע האדום בבגדיו, והמפתח שנמצא ברשותו שמתאים לקטנוע שבו השתמש השודד, ולכן משקלן של
ראיות ד.נ.א. בנסיבות אלה רב.

זאת ועוד, הנאשם מסר גרסאות שונות ביחס לאופניים החשמליים שהיו לו, כאשר בתחילה באמרה הראשונה מסר כי
זרק אותם, ובאמרה שלאחר מכן מסר כי מכר אותן. גם ביחס לאופניים שהיה אמור לקבל מאחיו, יש הבדלי גרסאות
באמרותיו של הנאשם ובראיות נוספות, כאשר ברוב האמרות טען הנאשם כי הוא אמור לקבל בעתיד אופניים מאחיו,
ואילו באמרה השלישית ת/19 הוא ציין כי אחיו כבר הביא לו את האופניים. הבדלי הגרסאות הללו בפרטים שונים
מלמדים על כך שמדובר בטענות בעלמא שאין להן אחיזה במציאות, ואין להן בסיס מספיק בראיות.

בחינה מדוקדקת של לוחות הזמנים מלמדת גם כי לא הייתה כל מניעה שהנאשם יגיע לגן לאחר שסיים את ביצוע השוד
בבנק, שנמשך דקות בודדות בלבד, כפי שעולה מדו"ח צפייה בסרטוני האבטחה ת/34, והייתה לנאשם האפשרות להגיע
מגן אלישבע שבו הסתיר השודד את הקטנוע שבו ביצע את השוד, ועד לגן של בתו, שאליו הגיע בשעה 14:00.

נוכח כל האמור לעיל, באתי לכלל מסקנה כי התקיים גם השלב השלישי בבחינת משקלן של ראיות נסיבתיות, לאמור כי
לא עלה בידי הנאשם לספק הסבר הגיוני לשילוב של הראיות הנסיבתיות והממצאים הפורנזיים, שיכול לערער או לפגוע
בסבירות של המסקנה ההגיונית והסבירה המתבקשת מהמארג הכולל של הנסיבות והממצאים הפורנזיים, כי הנאשם
הוא שביצע את השוד בבנק "מרכנתיל" דיסקונט באשדוד, כפי שנטען בכתב האישום, וכפי שפורט בהרחבה לעיל.

ה. סוף דבר

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, באתי לכלל מסקנה כי עלה בידי המאשימה להרים את נטל ההוכחה הנדרש במשפט
הפלילי, ולהוכיח מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם הוא השודד שנצפה במצלמות האבטחה, אשר ביצע את שוד הבנק
בבנק "מרכנתיל דיסקונט" באשדוד. לכן אני מרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, כמפורט בתחילת
הכרעת הדין: עבירה של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: החוק); עבירה נוספת של
שימוש ברכב ללא רשות בעליו, לפי

סעיף 413 ג' לחוק; עבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א

- 1961 (להלן: הפקודה), משנמצא כי אין לנאשם כלל רישיון נהיגה, כעולה מת/34, בעבירה נוספת של הסתייעות
ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודה וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי
תשע"ט, 16/09/2018 במעמד
הנוכחים.
אהרון משניות, שופט